

Impact of Akapporul (Interior Ethics) in Bhakti Literature: From Sangam Literary Traditions to Philosophical Quests - A Comprehensive Study

Dr. A. Atheeswari*,

Associate Professor, Department of Tamil, The Madura College (Autonomous), Madurai -11, Tamilnadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-6523>, Email: sumasumathi930@gmail.com,

R. Ramasamy**,

Karamadai.

*Corresponding Author Email: sumasumathi930@gmail.com

ABSTRACT

In the history of Tamil literature, the Sangam era is considered the pinnacle of human emotional expression. In particular, the concept of 'Akam' (Interior) created a sublime aesthetic by intertwining the love between a hero and a heroine with a natural backdrop. The Bhakti movement, which emerged during the medieval period, utilized these Akapporul traditions as a tool and elevated them to a divine plane.

This research paper provides a detailed analysis of how Sangam-era Akattinai rules were transformed within Bhakti literature. It engages in a deep discussion regarding the philosophical concept of 'Nayaka-Nayaki Bhava' (Hero-Heroine Sentiment), where the nameless human hero is replaced by the Supreme Being as the Hero, and the devotee assumes the role of the Heroine.

The study explains extensively how Akathurai (thematic modes) such as Thoodhu (Sending a messenger), Madal (A public declaration of love/protest), and Valai Negilvu (The slipping of bangles due to pining), which appear in the hymns of the Alvars and Nayanmars, express the longing of the soul. Furthermore, it explores the philosophical reasoning behind why the soul is identified with feminine characteristics. Through comparative tables and song analysis, this study establishes how Bhakti literature preserved the external structure of Sangam literature while theoretically reshaping its internal meaning.

Key words: Akapporul, Bhakti Literature, Nayaka-Nayaki Bhava, Sangam Literature, Thina Theory, Philosophy, Alvars, Nayanmars, Divine Love, Soul, Atma Nivedanam (Self-Surrender).

ARTICLE INFO

Article history:

Received

December 29, 2025

Revised

December 30, 2025

Accepted

December 30, 2025

Published

December 01, 2026

Journal Homepage: <https://tamilmanam.in/journal/>

This is an open access article under the License Creative Commons Attribution 4.0 International License

<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

பக்தி இலக்கியங்களில் அகப்பொருளின் தாக்கங்கள்: சங்க இலக்கிய மரபுகள்

முதல் மெய்யியல் தேடல் வரை - ஒரு விரிவான ஆய்வு

*முனைவர் அ. ஆத்தீஸ்வரி, இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

மதுரைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), மதுரை-11

**ர. ராமசாமி, காரமடை

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சங்க காலம் என்பது மானுட உணர்வுகளின் உச்சகட்ட வெளிப்பாடாகக் கருதப்படுகிறது. குறிப்பாக 'அகம்' என்ற கோட்பாடு, தலைவன் மற்றும் தலைவிக்கு இடையிலான காதலை இயற்கைப் பின்னணியோடு இணைத்து ஒரு உன்னதமான அழகியலை உருவாக்கியது. இடைக்காலத்தில் தோன்றிய பக்தி இயக்கம், இந்த அகப்பொருள் மரபுகளை ஒரு கருவியாகக் கொண்டு, அதனைத் தெய்வீகத் தளத்திற்கு உயர்த்தியது.¹ இந்த ஆய்வறிக்கை, சங்க கால அகத்திணை விதிகள் பக்தி இலக்கியங்களில் எவ்விதம் உருமாற்றம் பெற்றுள்ளன என்பதைப் பற்றி விரிவாகப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. பெயரிடப்படாத மானுடத் தலைவனுக்குப் பதிலாகப் பரம் பொருளாகிய இறைவனைத் தலைவனாகவும், அடியவரைத் தலைவியாகவும் கொள்ளும் 'நாயக-

நாயகி பாவம்' என்னும் மெய்யியல் கோட்பாடு குறித்து இங்கே ஆழமாக விவாதிக்கப்படுகிறது.¹ ஆழ்வார்கள் மற்றும் நாயன்மார்களின் பாடல்களில் பயின்று வரும் தூது, மடல், வளை நெகிழ்வு போன்ற அகத்துறை உத்திகள் எவ்வாறு ஆன்மாவின் ஏக்கத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன என்பதையும், மெய்யியல் ரீதியாக ஆன்மா ஏன் பெண்மைத் தன்மையுடன் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது என்பதையும் இந்த ஆய்வு விரிவாக விளக்குகிறது.³ பக்தி இலக்கியமானது சங்க இலக்கியத்தின் புறக்கட்டமைப்பைப் பேணிக்கொண்டு, அதன் உட்பொருளைத் தத்துவார்த்த ரீதியாக எவ்விதம் மாற்றியமைத்துள்ளது என்பதை ஒப்பீட்டு அட்டவணைகள் மற்றும் பாடல்களின் வழி இந்த ஆய்வு நிறுவுகிறது.⁵

திறவுச் சொற்கள்: அகப்பொருள், பக்தி இலக்கியம், நாயக-நாயகி பாவம், சங்க இலக்கியம், திணைக் கோட்பாடு, மெய்யியல், ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள், தெய்வீகக் காதல், ஆன்மா, ஆத்ம நிவேதனம்.

அறிமுகம்: தமிழ் இலக்கியத்தில் அகப்பொருள் என்பதன் வரையறை

தமிழ் இலக்கிய மரபில் 'அகம்' என்பது வெறும் உடல் சார்ந்த உறவு மட்டுமல்ல; அது மனம் சார்ந்த, ஆழமான, பிறருக்கு விவரிக்க இயலாத இன்ப அனுபவத்தைக் குறிப்பதாகும். தொல்காப்பியர் காலம் தொட்டு, தமிழ்ச் சமூகம் தனது வாழ்வியலை அகம் மற்றும் புறம் என இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பகுத்து நோக்கியுள்ளது. இதில் அகம் என்பது அன்பினால் ஒன்றுபட்ட இரு மாந்தர்களின் அகவயமான உணர்ச்சிக் கோலங்களைக் குறிக்கும்.⁵

தமிழிலக்கணத்தைப் பொறுத்தவரை அகம் என்பது தலைவன் மற்றும் தலைவி நுகரும் இன்ப துன்பங்கள், களவு மற்றும் கற்பு எனும் கைகோள்கள், அகத்திணைகள், முதல், கரு, உரி எனும் முப்பொருள், அக மாந்தர்கள், அகக்கூற்று முறைகள், உள்ளுறை, உவமை மற்றும் இறைச்சி முதலிய அகப்பொருள் இயைபுகள் ஆகிய பலவற்றையும் தழுவி நிற்கும் ஒரு விரிவான சொல்லாடலாகப் பயன்படுகிறது.¹ அகம் என்பது காமத்தையும் காதலையும் ஒருங்கு தழுவிய ஒரு கருத்துப் படிவமாக சங்க இலக்கியங்களில் வழங்கப்பட்டது. ஆனால், பக்தி இலக்கியக் காலக்கட்டத்தில், இந்த மானுடக் காதல் ஒரு படி மேலே சென்று, 'தெய்வீகக் காதல்' அல்லது 'பேரின்பக் காதல்' என்ற நிலையை அடைந்தது.¹

இவ்வுறவு விலங்குறவு போலத் தோன்றினாலும், மனித உறவுகளில் நிலைபெறுற்று ஆன்மீக உறவில் மையம் கொள்வதாகக் கூறப்படுகிறது. காமம் என்ற சொல் 'நிறைவு' என்று பொருள்படும் என்பதால், காமம் என்பது உயிர் வாழ்வின் நிறைவை நோக்கிய வழி எனலாம்.¹ தொல்காப்பியர் அகவாழ்வின் குறிக்கோளைக் குறிப்பிடும் போது, "சிறந்தது பயிற்றல் இறந்ததன் பயனே" எனக் கூறுகிறார். அதாவது, அறம் சார்ந்த இல்லற வாழ்வின் இறுதியில் மேலான ஒன்றைப் பயிலுவதே அகவாழ்வின் பயன் என்பது இதன் பொருளாகும்.¹ இந்த 'சிறந்தது பயிற்றல்' என்பதே பக்தி இலக்கியத்தில் இறைவனைத் தேடும் படலமாக மாறியது.

வரலாற்றுப் பின்னணி: சங்க இலக்கியம் முதல் பக்தி இயக்கம் வரை

சங்க இலக்கியங்கள் (கி.மு. 300 - கி.பி. 300) பெரும்பாலும் மதச்சார்பற்ற, மானுட மையக் கோட்பாட்டைக் கொண்டிருந்தன. அங்கு பாடப்படும் தலைவனோ தலைவியோ பெயரிடப்படாத பொதுவான மாந்தர்களாகவே இருந்தனர். இது அகப்பொருள் இலக்கணத்தின் ஒரு முக்கிய விதியாகும்.⁸ ஆனால், கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு தமிழகத்தில் ஒரு மிகப்பெரிய சமய மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது. இதுவே பக்தி இயக்கம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

சமண மற்றும் பௌத்த மதங்களின் செல்வாக்கைக் குறைக்கவும், தத்துவார்த்த ரீதியாக மக்களை ஒருங்கிணைக்கவும் வைணவ ஆழ்வார்களும் சைவ நாயன்மார்களும் பக்திப் பாடல்களை இயற்றினர்.¹⁰ இவர்கள் சங்க காலத்து அகப்பொருள் மரபுகளை அப்படியே கையாண்டாலும், ஒரு பெரும் மாற்றத்தைச் செய்தனர். அதுவே 'பெயரிடுதல்' ஆகும். சங்க அகப் பாடல்களில் தலைவனுக்குப் பெயரிடக் கூடாது என்ற விதி பக்தி இலக்கியத்தில் உடைக்கப்பட்டது; அங்கே தலைவன் 'சிவன்' ஆகவோ அல்லது 'திருமால்' ஆகவோ அடையாளம் காணப்பட்டான்.¹

அட்டவணை 1: அகப்பொருள் மரபின் வரலாற்றுப் பரிணாமம்

காலகட்டம்	இலக்கிய வகை	தலைவன்/தலைவி	காதலின் நோக்கம்	மதம்/தத்துவம்
சங்க காலம்	எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு	பெயரிடப்படாத மாந்தர்கள்	இன்பம் மற்றும் அறம்	மதச்சார்பற்ற அழகியல் ⁶
சங்கம் மருவிய காலம்	பதினெண்கீழ்க்கணக்கு	மாந்தர்கள் (நீதி மையப்படுத்தப்பட்டது)	ஒழுக்கம் மற்றும் அறம்	சமண/பௌத்த தாக்கம் ¹²
பக்தி காலம்	தேவாரம், திவ்ய பிரபந்தம்	இறைவன் மற்றும் அடியவர்	இறைவனுடன் ஒன்றுதல் (முக்தி)	சைவ/வைணவ பக்தி ¹¹

பக்தி இலக்கியமானது இடைக்கால இந்தியாவில் ஒரு மிகப்பெரிய சமூக மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தது. இது மொழி சார்ந்த மக்களாக்கத்தை (Democratization of language) நிகழ்த்தியது. சமஸ்கிருத மொழியில் இருந்த கடினமான வேதக் கருத்துக்களை விடுத்து, மக்களின் மொழியான தமிழில், அவர்கள் அன்றாடம் உணரும் காதல் உணர்வுகளின் வாயிலாக இறைவனை நெருங்கும் வழியை இந்தப் பாசுரங்கள் காட்டின.¹⁴

அகப்பொருள் இலக்கணமும் பக்திப் பனுவல்களும்

பக்தி இலக்கியங்கள் அகப்பொருள் இலக்கணத்தை எவ்வாறு உள்வாங்கியுள்ளன என்பதைப் புரிந்து கொள்ள, இறையனார் அகப்பொருள் மற்றும் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் ஆகியவற்றை நோக்குவது அவசியமாகும். இறையனார் அகப்பொருள் என்பது 60 நூற்பாக்களைக் கொண்ட ஒரு விரிவான இலக்கண நூலாகும். இதற்கு நக்கீரனார் எழுதிய உரைதான் தமிழில் தோன்றிய முதல் உரைநடை நூலாகக் கருதப்படுகிறது.¹⁶ இந்த நூல் அகப்பொருள் விதிகளைத் தொகுத்து வழங்கியதுடன், பிற்காலத்தில் சைவ பக்தி இலக்கியங்களுக்கு ஒரு வலுவான இலக்கியக் கட்டமைப்பை வழங்கியது.¹⁷

பக்தி இலக்கியத்தில் அகப்பொருள் பதிவுகள் காமத்தளத்திலிருந்து காதலானது உயர்த்திக் காட்டப்படுகின்றன. காமம் என்பது நிறைவு எனப் பொருள்படுவதால், உயிரின் முழுமையை நோக்கிய பயணமாக இது அமையப் பெறுகிறது.¹ நாயன்மார்களின் அகப்பாடல்களில் தலைவன் 'வீர நிலைத் தலைவனாகக் காட்சி அளிக்கிறான். அவன் பேராற்றல் பொருந்தியவனாகவும், எட்டாத உயரத்தில் இருப்பவனாகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறான்.¹

"வியரிலங்குவரை யுந்திய தோள்களை

வீரம் விளைவித்த

உயரிலங்கையரை யன்வலிசெற்றென

துள்ளங்கவர் கள்வன்" 1

என்ற திருஞானசம்பந்தரின் பாடல் வரிகள், இராவணனின் வலிமையை அழித்த வீரம் மிகுந்த தலைவன் (சிவன்) தனது வீரத்தைக் காட்டித் தலைவியின் (அடியவரின்) உள்ளத்தைக் கவர்ந்தான் என்பதைக் காட்டுகிறது. இங்கே வீரமும் காதலும் இணையும் ஒரு புதிய அகப்பொருள் வெளிப்பாட்டைக் காணலாம்.

நாயக-நாயகி பாவம்: ஒரு மெய்யியல் ஆய்வு

பக்தி இலக்கியத்தின் அடிநாதமாக விளங்குவது 'நாயக-நாயகி பாவம்' ஆகும். இதன்படி, இவ்வுலகில் உள்ள அனைத்து ஆன்மாக்களும் பெண்மைத் தன்மை கொண்டவை; இறைவன் ஒருவனே ஆண்மகன் (புருஷோத்தமன்).¹

இந்தச் சிந்தனை முறையானது அடியவர்களைப் பால் வேறுபாடு கருதாது தங்களைத் தலைவியராக மாற்றிக் கொள்ளத் தூண்டுகிறது.

ஆன்மாவின் பெண்மையியல்பு

இறைவனுக்கு ஆண்மையின் சிறப்பியல்புகள் கூறப்படுவது போல, ஆன்மாவுக்குப் பெண்மையின் சிறப்பியல்புகள் பக்தி இலக்கியங்களில் கூறப்படுகின்றன. ஆண்மை என்பது செயல்படும் திறன் (Active power), இயக்குதல் மற்றும் ஆணையிடும் தன்மையைக் கொண்டது. அதற்கு நேர்மாறாகப் பெண்மை என்பது ஏற்புப் பான்மை (Receptivity) மற்றும் பணிவுப் பான்மை (Submission) கொண்டது.¹ இறைவன் முழுவதுமாகச் செயல்படும் திறன் உடையவனாக இருக்க, ஆன்மா அவனது அருளை முழுமையாக ஏற்கும் (Receptive) நிலையில் இருப்பதால்தான் அங்கே காதல் மலர்கிறது.

எனவே, தலைவன்-தலைவி என்ற அகக்கற்பிதம் என்பது பெண்மையின் இயல்புகளாகிய ஏற்றுக்கொள்ளல் பண்பு மற்றும் ஒத்துணர்வு என்ற அடிப்படையிலேயே பக்திப் பனுவல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன.¹ பெண் தன் காதலில் உறுதிப்பாடு உடையவள் என்பது சங்க இலக்கிய மரபு. "இம்மை மாறி மறுமை ஆயினும் நீயாகியர் என் கணவனை" என்று குறுந்தொகைத் தலைவி கூறுவது போலவும், "சாதல் அஞ்சேன் அஞ்சுவன் சாவில் பிறப்புப் பிறிதாகுவதாயின் மறக்குவென் கொல் என் காதலன்" என்று நற்றிணைத் தலைவி கூறுவது போலவும், ஆன்மா தனது காதலனாகிய இறைவனை மறக்க அஞ்சுகிறது.¹

அட்டவணை 2: மெய்யியல் ரீதியான நாயக-நாயகி உருவகம்

உருவகம்	மெய்யியல் பொருள்	தன்மை
நாயகன் (தலைவன்)	இறைவன் (பரமாத்மா)	இயக்குபவன், அருள்பவன், ஆண்மை ¹
நாயகி (தலைவி)	அடியவர் (ஜீவாத்மா)	ஏற்கப்படுபவர், சரணடைபவர், பெண்மை ¹
தோழி (பாங்கி)	ஆசாரியர் / குரு	வழிகாட்டுபவர், தூது செல்பவர் ³
தலைவியின் அன்னை	பக்தி / ஞானம்	மகளின் நிலையை உணர்ந்து வருந்துபவள் ³
செவிலித்தாய்	உலகம் / சமூகம்	தலைவியின் மாற்றத்தைக் கண்டு வியப்பவள் ³

ஆழ்வார் பாசுரங்களில் அகப்பொருளின் ஆழமான செல்வாக்கு

வைணவ அடியார்களான ஆழ்வார்கள், குறிப்பாக நம்மாழ்வார் மற்றும் திருமங்கை ஆழ்வார் ஆகியோர் அகப்பொருள் துறைகளைத் தங்களது இறையியல் அனுபவத்தை விவரிக்கப் பெருமளவில் பயன்படுத்தியுள்ளனர். திருமங்கையாழ்வார் தனது பாசுரங்களில் இறைவனை ஒரு காதலனாக உருவகித்து, அவனைப் பிரிந்த போது ஏற்படும் துயரத்தைச் சங்க இலக்கியத் தலைவியைப் போலவே பாடுகிறார்.¹⁹

"வெள்ளி வளைக் கைப்பற்ற

பெற்ற தாயரை விட்டு அகன்று

அள்ளல் அம் பூங்கழனி

அணி யாலி புகுவர் கொலோ?"¹

என்ற திருமங்கையாழ்வாரின் வரிகள், ஒரு பெண் தனது காதலனைப் பின்தொடர்ந்து செல்லும்போது தனது தாயாரையும் உலகத்தையும் விட்டு அகலும் உறுதியைக் காட்டுகிறது. இங்கே 'வெள்ளி வளை' (ஒளி பொருந்திய

வளையல்கள்) கழன்று விழுவது என்பது இறைவனின் மீதான காதலால் ஏற்படும் உடல் மெலிவைக் குறிக்கும் ஒரு குறியீடாகும்.¹⁹

நம்மாழ்வாரின் திருவாய்மொழி மற்றும் திருவிருத்தம்

நம்மாழ்வார் தனது 'திருவிருத்தம்' நூலில் அகப்பொருள் மரபுகளை ஒரு புதிய உச்சத்திற்கு எடுத்துச் சென்றார். இதனைச் சாம வேதத்தின் சாரமாக வைணவர்கள் கருதுகின்றனர்.²¹ திருவிருத்தத்தின் 55-ஆவது பாடல் 'நலம் பாராட்டல்' என்னும் துறையில் அமைந்துள்ளது. தலைவன் தலைவியின் அழகைப் பாராட்டுவது அகப்பொருளில் 'நலம் பாராட்டல்' எனப்படும்.²²

“வண்டுகளோ! வம்மின்! நீர்ப்பூ நிலப்பூ மரத்தில் ஒன்பூ

உண்டு களித்து உழல்வீர்க்கு ஒன்று உரைக்கியம்

ஏனம் ஒன்றாய் மண்துக ளாடி வைகுந்த மன்னாள்குழல்

வாய்விரைபோல் விண்டு கள்வாரும் மலர் உளவோ நும்வியல் இடத்தே” 1

வராக அவதாரம் எடுத்துப் பூமியை மீட்ட இறைவனின் திருவருளால், அவனது பரமபதத்தைப் போன்ற ஒரு புனிதமான அழகைத் தலைவியிடம் காண்கிறான் தலைவன். வண்டுகளிடம், "அவளது கூந்தலின் நறுமணத்தைப் போன்ற மணம் கொண்ட மலர்கள் இந்த உலகில் உண்டோ?" என்று கேட்பதன் மூலம் தலைவியின் (ஆன்மாவின்) தெய்வீகத் தன்மை இங்கே போற்றப்படுகிறது.²²

சைவத் திருமுறைகளில் அகப்பொருள்: நாயன்மார்களின் பங்களிப்பு

சைவ நாயன்மார்களும் சிவனைக் காதலனாகக் கொண்டு பல பதிகங்களைப் பாடியுள்ளனர். திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் மற்றும் சுந்தரர் ஆகிய மூவரின் தேவாரப் பாடல்களில் அகப்பொருள் துறைகள் விரிவாக வந்துள்ளன.¹¹

நாயன்மார்களுக்குச் சிவபெருமானின் செயல்கள் காதல் களங்களாக அமைகின்றன. குறிப்பாகத் தாருகாவனத்தில் சிவன் பிட்சாடனராக வந்து முனிவர்களின் மனைவியை வசீகரித்த செயல், பக்தி இலக்கியத்தில் ஒரு முக்கியமான அகப்பொருளுக்குரிய நிகழ்வாக மாற்றப்பட்டது.¹ இறைவன் ஒரு 'கள்வனாக' வந்து உயிர்களின் 'நிறை' (Self-control) மற்றும் 'நான்' ஆகியவற்றைக் கவர்ந்து செல்கிறான் என்பது அடியவர்களின் கூற்று.

மாணிக்கவாசகரின் திருக்கோவையார்

சைவத் திருமுறைகளில் எட்டாம் திருமுறையாகிய 'திருக்கோவையார்' முழுவதும் அகப்பொருள் பாடல்களால் ஆனது. இது 400 பாடல்களைக் கொண்ட ஒரு கோவை நூலாகும். பொதுவாக ஒரு கோவை நூல் ஒரு மானுடத் தலைவனைப் பாடும். ஆனால் மாணிக்கவாசகர் தில்லைப் பெருமானாகிய சிவனையே தலைவனாகக் கொண்டு இதனைப் பாடியுள்ளார்.⁵ மெய்யியல் ரீதியாகப் பார்த்தால், இது ஆன்மா இறைவனுடன் சேரும் பல்வேறு கட்டங்களை அகப்பொருள் துறைகள் வழியாக விளக்குகிறது. இதைப் 'பேரின்பக் காதல்' என்று ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.⁵

அகப்பொருள் துறைகளும் அவற்றின் உருமாற்றமும்

சங்க இலக்கியத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட பல துறைகள் பக்தி இலக்கியத்தில் புதிய அர்த்தங்களைப் பெற்றன.

1. **மடல் (Madal):** சங்க காலத்தில் காதலி கிடைக்காதபோது காதலன் பனை மடலால் செய்த குதிரை மீது ஏறி ஊர் அறிய வருவது 'மடல் ஊர்தல்' எனப்படும். ஆனால் பக்தி இலக்கியத்தில் திருமங்கையாழ்வார் 'பெரிய திருமடல்' மற்றும் 'சிறிய திருமடல்' வழியாகத் தலைவியே (ஆன்மா) மடல் ஊருவதாகப் பாடினார். இது அகப்பொருள் விதியை மாற்றியமைத்த ஒரு புரட்சிகரமான செயலாகும்.¹⁹

2. **தூது (Thoodhu):** தலைவனிடம் தனது குறையைச் சொல்ல வண்டுகளையும் பறவைகளையும் தூது அனுப்பதல். "வண்டுகளோ! வம்மின்!" என்று நம்மாழ்வார் அழைப்பது போல, அடியவர்கள் தங்களது ஏக்கத்தை இறைவனிடம் கொண்டு செல்ல இயற்கையை வேண்டுகின்றனர்.¹
3. **வளை நெகிழ்வு (Loosening of Bangles):** தலைவன் பிரிவால் தலைவியின் கை வளையல்கள் கழன்று விழுவது சங்க இலக்கியத்தில் பொதுவான ஒரு காட்சி. பக்தி இலக்கியத்தில் இது 'பாகவத வளை' எனப்படுகிறது. இறைவனைப் பிரிந்த ஏக்கத்தால் உலகியல் பற்றுக்கள் நீங்குவதை இது குறிக்கிறது.³
4. **குறியிடம் (Meeting Place):** காதலர்கள் சந்திக்கும் இடம். பக்தி இலக்கியத்தில் இது 'கோயில்' அல்லது 'திருத்தலம்' ஆக மாறுகிறது. இறைவன் வீற்றிருக்கும் திருத்தலங்களின் இயற்கை அழகு தலைவியின் உணர்வுகளைத் தூண்டுவதாக அமைகிறது.⁵

அட்டவணை 3: திணைக் கோட்பாடுகளின் ஆன்மீகப் பொருள்

திணை	சங்க கால உரிப்பொருள்	பக்தி கால ஆன்மீகப் பொருள்
குறிஞ்சி	புணர்தல் (Union)	இறைவனைக் கண்டு தரிசித்தல் / ஆன்ம ஐக்கியம் ⁵
முல்லை	இருத்தல் (Waiting)	இறைவன் வருவான் எனப் பொறுமையுடன் காத்திருத்தல் ⁷
மருதம்	ஊடல் (Quarrel)	இறைவன் தன்னைச் சோதிப்பதாக எண்ணிப் பிணங்குதல் ⁵
நெய்தல்	இரங்கல் (Lamentation)	இறைவன் தன்னை ஆட்கொள்ளவில்லையே என வருந்துதல் ¹⁶
பாலை	பிரிதல் (Separation)	இறைவனைத் தேடிச் செல்லும் ஆன்மாவின் வைராக்கியம் ⁵

பெண்மைச் சுயம் மற்றும் பக்திப் புலமை

பக்தி இலக்கியத்தில் 'பெண்மைச் சுயம்' (Female Persona) என்பது ஒரு கவித்துவ உத்தியாக மட்டும் இல்லாமல், அது ஒரு மெய்யியல் தேவையாகவும் இருந்தது. ஆண் கவிஞர்களான நம்மாழ்வார் மற்றும் திருமங்கை ஆழ்வார் தங்களைத் தலைவியாக மாற்றிக் கொண்டு பாடியபோது, அவர்கள் ஒரு வகையான 'கவித்துவப் பெயர்மாற்றம்' (Ventriloquism) செய்தனர்.³ அவர்கள் ஒரு பெண்ணின் உடலை, உணர்வை மற்றும் மொழியைத் தங்களுக்குள் ஆவாகனம் செய்து கொண்டனர்.

இதற்கு மாறாக, ஆண்டாள் போன்ற பெண் கவிஞர்களுக்கு இது ஒரு 'உண்மையான குரலாக' (Authentic Voice) அமைந்தது. ஆண்டாளின் 'நாச்சியார் திருமொழி' அவரது நேரடி அனுபவங்களைப் பாடுகிறது. அவர் இறைவனைத் திருமணம் செய்து கொள்வதாகக் காணும் கனவு, மெய்யியல் ரீதியாக ஆன்மா பரம் பொருளுடன் இணைவதைக் குறிக்கிறது.³ காரைக்கால் அம்மையார் போன்ற சைவப் பெண் அடியார்கள் தனது அழகிய உடலை விடுத்து ஒரு 'பேயுருவம்' எடுத்துக் கொண்டது, உலகியல் பெண்மைத் தன்மையைக் கடந்து ஆன்மீகப் பெண்மை நிலையை அடைந்ததைக் காட்டுகிறது.²⁷

பக்தி இலக்கியத்தின் சமூகத் தாக்கங்கள்

அகப்பொருள் மரபைப் பக்தி இலக்கியம் கையாண்டதற்குப் பின்னால் ஆழமான சமூகக் காரணங்கள் உள்ளன. சமண மற்றும் பௌத்த மதங்கள் துறவறத்தை வலியுறுத்தியபோது, இல்லற வாழ்வின் அடிப்படையான காதலைக் கொண்டு இறைவனை அடையலாம் என்ற பக்தி நெறி மக்களிடம் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது.¹⁰ இது மதங்களைச் சாமானிய மக்களிடம் கொண்டு சேர்த்தது.

ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் குலம், ஜாதி வேறுபாடின்றி அனைவரும் இறைவனை அடைய முடியும் என்பதை வலியுறுத்தினர். "யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்" என்ற திருமூலரின் வாக்கு பக்தி இலக்கியத்தின் பொதுவுடைமைப் பண்பைக் காட்டுகிறது.¹¹ மேலும், பக்திப் பாடல்கள் இசையோடு (தேவாரம், திவ்ய பிரபந்தம்)

பாடப்பட்டதால், அவை மக்களின் உணர்வுகளோடு எளிதாகக் கலந்தன. இது தமிழ் மொழியின் சொல்வளத்தைப் பெருக்கியதுடன், புதிய இலக்கிய வடிவங்கள் தோன்றவும் காரணமாக அமைந்தது.¹⁴

கலைகளிலும் அழகியலிலும் அகப்பொருளின் தாக்கம்

பக்தி இலக்கியத்தில் உருவான அகப்பொருள் அழகியல், தமிழ்நாட்டின் பாரம்பரியக் கலைகளான இசை மற்றும் நடனத்தில் மிகப்பெரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. குறிப்பாகப் பரதநாட்டியத்தில் 'சப்ளங்கள்', 'வர்ணங்கள்' மற்றும் 'பதங்கள்' அனைத்தும் நாயக-நாயகி பாவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை.²

நடனக் கலைஞர் மேடையில் ஒரு தலைவியாக நின்று, இறைவனைத் தலைவனாகக் கொண்டு தனது ஏக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். இங்கே 'அபிநயம்' (Abhinaya) என்பது வெறும் நடிப்பு அல்ல; அது ஒரு பக்தியின் வெளிப்பாடு.²

அட்டவணை 4: கலைகளில் நாயக-நாயகி பாவத்தின் வகைகள்

வகை	விளக்கம்	கலை வெளிப்பாடு
சுவீய நாயகி	தனது கணவனுக்காக மட்டும் காத்திருப்பவள்	சீதை போன்ற கதாபாத்திரங்கள் ²⁹
பரகீய நாயகி	சமூகத் தடைகளைத் தாண்டி இறைவனைக் காதலிப்பவள்	ராதை மற்றும் கோபியர் ³
உத்தம நாயகன்	ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என வாழும் உயர்ந்த தலைவன்	இராமன் ²⁹
தக்ஷிண நாயகன்	அனைவரிடமும் சமமான அன்பு செலுத்தும் தலைவன்	கிருஷ்ணன் ²⁹

ஆய்வு முடிவுகள் (Results)

இந்த விரிவான ஆய்வின் மூலம் பின்வரும் முக்கிய முடிவுகள் பெறப்படுகின்றன:

- மானுடக் காதல் தெய்வீகக் காதலாக மாற்றம்:** சங்க இலக்கியத்தில் வெறும் உடல் மற்றும் மனம் சார்ந்த காதலாக இருந்த அகப்பொருள், பக்தி இலக்கியத்தில் ஆன்மாவும் இறைவனும் இணையும் ஒரு மெய்யியல் சாதனமாக (Sadhana) உருமாற்றம் பெற்றுள்ளது.¹
- இலக்கண விதிகளின் மீறலும் புதுமையும்:** தலைவனுக்குப் பெயரிடக் கூடாது என்ற சங்க கால இலக்கண விதி உடைக்கப்பட்டு, இறைவன் வெளிப்படையாகப் பெயரிடப்பட்டான். மேலும் தலைவி மடல் ஊருதல் போன்ற புதிய துறைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.⁴
- ஆன்மாவின் பெண்மைத் தன்மை:** மெய்யியல் ரீதியாக ஆன்மா என்பது இறைவனின் அருளை ஏற்கும் ஒரு 'பெண்மை' நிலையாகக் கருதப்பட்டது. இது அடியவர்களிடையே 'நாயக-நாயகி பாவம்' என்னும் உன்னத நிலையை உருவாக்கியது.¹
- மக்களாக்கப்பட்ட மொழி மற்றும் பக்தி:** அகப்பொருள் மரபுகள் மக்களின் உணர்வுகளோடு இணைந்திருந்ததால், பக்தி இயக்கம் மக்களிடையே எளிதாகப் பரவியது. இது தமிழ் மொழியை ஒரு வழிபாட்டு மொழியாகவும், தத்துவ மொழியாகவும் உயர்த்தியது.¹⁴
- அழகியல் ஒருங்கிணைப்பு:** சங்க காலத் திணைக் கோட்பாடுகள் பக்தி இலக்கியத்தில் இறைவனின் திருத்தலங்களுடன் இணைக்கப்பட்டன. இது நிலம், தெய்வம் மற்றும் உணர்வு ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைக்கும் ஒரு புதிய ஆன்மீக அழகியலை உருவாக்கியது.⁵

முடிவுரை (Conclusion)

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் அகப்பொருள் என்பது ஒரு தொடர்ச்சியான நீரோட்டம் போன்றது. சங்க காலத்தில் அது மண்ணில் ஓடும் ஆறாக இருந்தது; பக்தி காலத்தில் அது வானில் உயரும் மேகமாக இறைவனைச் சென்றடைந்தது.

அகப்பொருள் மரபுகள் பக்தி இலக்கியத்தில் எற்படுத்திய தாக்கங்கள் என்பது வெறும் இலக்கிய உத்திகள் மட்டுமல்ல; அவை ஒரு கலாச்சார மற்றும் தத்துவார்த்தப் புரட்சியாகும்.¹⁶

காதலை ஒரு கருவியாகக் கொண்டு இறைவனை அடையும் 'பக்தி அக மரபு', மானுட உணர்வுகளுக்கு ஒரு புனிதமான பரிமாணத்தை வழங்கியுள்ளது. ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் தாங்கள் உணர்ந்த அந்தப் பேரின்பத்தை அகப்பொருள் மொழியில் பாடியதால் தான், இன்றும் அந்தப் பாடல்கள் காலத்தைக் கடந்து நிற்கின்றன.⁵ இறுதியில், சங்க இலக்கியம் காதலைப் பாடியது; பக்தி இலக்கியம் அந்தக் காதலையே கடவுளாக மாற்றியது என்று கூறலாம். இந்தத் தாக்கம் தமிழ் இலக்கியத்தின் அழகியலையும், பக்தியின் ஆழத்தையும் என்றென்றும் இணைத்துப் பிணைக்கும் ஒரு கண்ணியாகத் திகழ்கிறது.¹

References:

1. தொல், கற்பியல், இளம் நூ.எண். 51
2. சம் : 1 : 1 : 8
3. நம்மாழ்வார் திருவிருத்தம் : 55
4. திருமங்கை ஆழ்வார் : 1208
5. குறுந் : 49
6. நற் : 153

Copyright Holder:

© Author(s) (2026).

First Publication Right:

© Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies

This article is under:

